

Kornel Földvári o Slovenska / Čeští

původní slovo o průměru / **Kolik je let členovi ČUK?** * Anketa / **Víckrát za jeden?** - Dnes: **Jiří Mikulecký** * Malá recenze na... / ...album „Azerbaijan Caricaturist“ * **Ze světa** / Singapur, Rakousko * **Slovník katalogů** / „HS“ jako **Homo Sapiens** - surgutský (Rusko) * **Kdo je kdo** / tentokrát Nikdo (z Nikdova) * **Komiks-News #12** * **KdyKdoKdeCoJak (a)** **Proč...** / Hofman, Kundera, Poláček, Ševčík, Dostál * **Z pošty** / Düsseldorf - Berlin * **Aktualita** / **Kovařík** v porotě **Satyrkonu** * **KALENDARIUM** * **Cítát týdne** / **Roháčovi** * **ČUK** / Kdo se to těší na penále? * **Ze karikaturisté v Hlohovci** * **Časopisy** / **ČUK a GEK v**

KIKSu * **Výsledky** / Makedonie, Polsko, **Belgie** (!) * **Propozice** / Rusko, Ukrajina, Kypr * **Příloha** / **srbský KIKS** (str.2)

ČUK vydává GEK * **týdeník České unie karikaturistů** * **V.ročník** * (zprávy ČUK č. 214) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 08

KRESBY V TOMTO ČÍSLE: DRUŽININ, JURKAS, HOFMAN, ŠÍPOŠ, DANGLÁR, KUNDERA, KOVAŘÍK, SLÍVA, TJUNIN, KUBEC, MAMMADOV, GULIJEV, ASADOV, KORPAK...

původník na přání... / ...Jiřího Slívy (z VH ČUK)

Víno je mléko starců, tvrdíval opakovaně nad sklenkou (svého) červeného v pražské kavárně Slavia Jiří Mareš, tehdejší dramaturg někdejšího Kinolektorátu FS Barrandov. Byl tím spíš otravný, neb tehdy se starcovy problémy málokoho týkaly. Konečně ani „Pidlovoký Jirka“ jak se mu za zády, ne ve zlém, říkalo (byl totiž pidlooký) nebyl zdaleka stařec; bylo mu jistě o deset let méně než je dnes edYtorovi. Vybavili jsme si jeho oblíbené rčení, když jsme hledali titulky pro tuhle úvahu, podloženou důkladným rozbořem členské listiny České unie karikaturistů. A už se to narodilo:

Vtipy jsou mlékem starců!

Tak jako kojencům a dětem ve vývinu pomáhá mléko, členům České unie karikaturistů pomáhá ve zralém věku života vlastní humorná, často dokonce i výtvarná tvorba. Kupodivu se nepotvrdila základní téze, s níž jsme v redakci přistupovali k výzkumu členstva. Totiž, že gró našeho spolku tvoří statní šedesátníci. Situace je však nepatrně jiná. Z jistého hlediska lepší, než jsme čekali. Z jiného hlediska zase horší, než by nepochybně bylo pro světlé zítřky tohoto užitečného spolčení žádoucí.

Čísla jsou však jasná a několikrát ověřená. Vzali jsme za základ listinu členstva ČUK aktualizovanou kolem Valné hromady a určili si za hranici pro analýzu zlom - dosažený věk k 31. 12. 2006 (nikoli ten přesný na měsíce a dny, ale ten „ročníkový“) Oproti oficiální listině jsme už vymazali pár neplatíčů, nepřidali jsme však zatím nikoho z nových členů - ale nepočítali jsme ani členy čestné (3 pány). Celkem tedy základ tvořilo 97 person. Celkový součet jejich let, dělený právě zmíněným

počtem osob dává průměrný věk člena ČUKu. A ten nyní je:

Průměrný věk člena ČUK = 58 let

(přesně je to 57,97) ((a přesněji je to 57,069072)).

Naše matematické mozky ovšem mohou posloužit ještě podrobnějšími čísly:

Průměrný věk muže, člena ČUK, je 57,748 let (91 mužů).

Průměrný věk ženy, členky ČUK, je 61,333 let (6 žen).

A ještě: nejmladšímu členovi je 31 a nejstaršímu 83 let.

A pro hloubaly to nejzajímavější, tabulka, která poskytuje jakýsi „strom života“ naší organizace:

Členů ČUK ve věku:	Počet členů:	V procentech zaokrouhlo:
91 a více	-	-
81 a více	6	6 %
71-80 (včetně)	7	8 %
61-70	22	24 %
51-60	29	33 %
41-50	22	24 %
31-40	5	5 %
21-30	-	-
do 20	-	-

Z 97 členů ČUK je tedy celkem 73 karikaturistů mezi 41-70 lety, což je 81 procent, cca čtyři pětiny.

A pokud jde o předsednictvo? Věkový průměr kulové „sedmy“ je (přes 4 plně šedesátíky) docela blízký věku průměrnému ($388:7 = 55,43$ let).

Zajímavé může být ovšem srovnání ode dneška za rok, kdy (jsme-li dostatečně hraví) můžeme zjistit jaký bude skutečný rozdíl oproti „přirozenému“ ostaršení o rok (z dnešních 58 na zítřejších 59 let) díky přibývání nových a odbývání (zajímavé slovo) nás - tedy dosavadních členů České unie karikaturistů... (GAG-men)

Na snímku: **Dětský spolek karikaturistů „Cranberry“ na Urale!**
Kresby: Roman Jurkas, Valentin Družinin

Anketa „Víckrát za jeden?“ / Dnes: Jiří Mikulecký

Se zájmem sleduji diskusi „Víckrát za jeden“ a přestože jsem od následků hodně vzdálen, dovolím si nepatrně také vyjádřit svůj názor.

Každý rok se pořádají t. zv. "Malířské přehlídky, či saloony", kterých se také občas zúčastňuji a uvědomuji si, že nikdy nedávám na novou výstavu stejný obraz jako rok před tím, snad proto, že bych trochu klesl v očích vystavovatelů - ale také díky logice: nová výstava: nový obraz!

Snad by to mělo být i s kresleným vtípem; když je tak dobrý, jistě jej použijí v různých tiskovinách (teorie) a velmi slušně mi za něj zaplatí (utopie), tak proč ho "cpát" do další mezinárodní výstavy cartoons? Vždyť porotci v nich, by měli být (i díky internetu), tak seznámeni s výběrem z různých festivalů, že by, pokud trvají na nepublikovaných kresbách, toto neměli dopustit. A "vo tom to je"!

Je to, jak píše Václav Šipoš, "o porotě a vkusu" asi nejen poroty, ale i každého výtvarníka. A co se týká kresleného humoru, již sám název dá jasně najevo, co je tím míněno! Dá se to laicky přirovnat k výrobě oblíbeného " cibuláku " - ručně malovaný je sběratelský pojem -

ruční neopakovatelná práce s nepatrnými odchylkami a proto jedinečná a potom existuje ještě verze cibulák "Henrieta", na který tisknou vzor stroje - ty také obsluhuje člověk, ale svůj rukopis do toho nedává !

Ano, samozřejmě, je v tom asi budoucnost, ale mělo by to mít samostatné výstavy se svými kritérii a nesměšovat to s humorem kresleným... slyšíte to...? Kresleným!

Ano, také se mně to líbí, barevnost je úžasná, možnosti zřejmě ještě větší, ale kategorie naprosto jiná! Toť můj názor, který - pravda - nemusí být jedlý, leč mě chutná.

Kresba: **Břetislav Kovařík**

Jiří Mikulecký, Litomyšl

Knihy / Album 100+1 (přátel) dorazilo do Prahy

Před týdnem, 15. 2. 2007 dorazila do Prahy dlouho očekávaná „viszehradská“ kniha **Kazo Kanaly „100+1“ přátel** (ze Slovenska, Česka, Polska a Maďarska). Jak pravil K.K., nejlepší byla spolupráce s Maďary - dodali vše jako první a ještě kompletně. Češi prý (no - nechce se nám tomu věřit) byli druzí nejlepší dodavatelé. Nejhorší domluva prý byla s Poláky - ten poslal jen fotku, ten zas jen text a jiný zase jen jeden obrázek místo tří. Málokdo vše rovnou, najednou a bez dalšího domlouvání... Kdo ví, jak se takové publikace připravují, ten zohle moc dobře zná. Takže -klobúk dolů! Na rozdíl od Kobry se Kanalovi podařilo trávit nad publikací pouhé dva roky - a je na světě. Její recenzi jistě přineseme v GAGu; na první pohled je moc pěkná a tam, kde je třeba, je barvená. Hlavně je velká i tlustá - a obsahuje překvapivě hodně textů!

K. K. pak v krátkém projevu, vedle poděkování pomocníkům a autorům, sdělil i pár konkrétních informací k dílu samému - jednak, že publikace je neprodejná a určená tedy jen k rozdávání. A druhak, že se bude snažit vydat ji znovu v širším autorském rozsahu, jako doplněné druhé vydání; už v tuhých deskách. Ač to snad ani neřekl, tak zřejmě už půjde o dílo určené k prodeji.

Na pražském, tedy českém uvedení knihy do života, pohovořil pak za českou obec Kobra. Mluvil o tom, jak nám to v Česku (ČUKu) se Slováci všeho druhu klope a co jim jako závidíme (především ty karikaturistické publikace, které se tam rodí jedna za druhou; ale také vystavování všude po Evropě a hlavně to v Mexiku!) a co jako máme oproti Slovákům hezkého my v Česku - třeba týdeník e-GAG odebíraný i autory na Slovensku, tři velké mezinárodní soutěže a také pravidelné výstavy - Salony v Praze. Kdo si to dal dohromady, pochopil, že (aspoň ti Kanalovi) Slováci a (obecně) Češi jsou úplně jinde, každý dělá něco jiného a jinak. Po takovém zjištění je člověk na chvíli v silném pokušení říci - tak to dejme dohromady a budeme mít víc... Jenže už moc dobře víme, že když „*ten dá to a ten zas ono, tak všichni dohromady budeme mít - nic*“.

Na snímcích **Bohuslava Šíra vlevo** oba hlavní besedníci **K + K**; **vpravo** pak zasvěcené, ba přímo elitní publikum - zleva v popředí: **Marie Plotěná, Lubomír Lichý, Jiří Slíva a Miloš Nesvadba**

K. K. pak v dlouhém projevu znal návštěvníky svými historkami opravdu k popukání - situovanými totiž do dětské onkologické léčebny, kam dochází. Vysvobozením od nich byl až pokyn zacinkat útlými sklenkami v nedalekém salónku, což jsme přivítali. Většina přítom-

ných už v tu chvíli měla těžkou knihu v tašce - oproti podpisu. **Kovaříkovi** (byl služebně v Legnici - v porotě mezinárodního „Satyrykonu“) ji bral **Lichý. Bartákovi** (byl služebně v Řevnicích - vernisáž výstavy „Karlštejn pokaždé jinak“ zase **Hanousek**. Ševčíková převzala knihu za **Ševčíka**, Johanus P. ji bral Johanusovi V.. Nu a **Jurkas Steskovi** a Kobrová **Kobrovi**. Ostatní si ji brali sami: **Vyjidák, Major, Bernard, Nesvadba, Slíva, Plotěná** (přijela na to z Brna!). Pro sborník dorazili i „cizí“: Matuška, Palková, Burianová... Přišli i kolegové v knize chybějící, zvědaví však na veledílo i na Kanalu: **Hejzlar, Dostál, Šír**... Mimochodem - ani jeden z nich by v rozšířeném dalším vydání ostudu Česku nedělal. Z Pražáků v knize jsooucích chyběl (všem) Košťář.

Poněkud zaskočení jsme byli tím, že knihu v Modrej sale Slovenského Inštitútu nedoprovázela identická výstavka. Ale aspoň jsme si mohli doprohlédnout výstavu **Jiránek-Vico** z minulého měsíce, která se má už za týden stěhovat do Olomouce.

Níže podepsaný předal **Kazimírovi Kanalovi** dárkovou obálku s **katalogy z velkých akcí ČUKu** (Cartoon-meeting Písek 2006, bienále Písek 2005, Humorest 2006, Fór pro FOR 2006 a „Nahoru po schodech dolů 2007“) a vyřídil omluvy obou nepřítomných pánů předsedů ČUKu - toho úřadujícího i toho v. v. **GAGy** mu předávat nemusel, neb Kanalovi chodí jako předsedovi SÚKu každý čtvrtěk elektronickou poštou.

Náš slovenský spolupracovník Peter Závacký už publikaci měl možnost prostudovat a tak se snad dočkáme i **recenze** z pera osoby určitě více zasvěcené do celé a přeširoké slovenské scény publiigrafiky, než jak jsme ji zatím z Prahy schopni, spíš útržkovitě, sledovat.

Ivan Hanousek

Ze Slovenska / Výstava Mistrů karikatury v Hlohovci

Český výtvarný humor se vrací na Slovensko (až na Bratislavu). Nezdolný Fedor Vico pozval do Prešova autory ČUKu. A další podařená prezentace se odehrála v Hlohovci. Už dlouho na Slovensku - a kdo ví zda někdy - nebyla tak obsažná a důkladná výstava autorů výtvarného humoru, jakou nabídl ze své sbírky **Peter Závacký** na podzim minulého roku publiku **v Hlohovci**. Pozoruhodné na tom je, že ve Městě růží, kde se rozdávají (fraštické) Trny, mohli slovenští milovníci kultury obdivovat i impozantní **výběr z prací špičkových českých karikaturistů**. Jistě může být zajímavé, co o úspěšném projektu dnes soudí sám kurátor...

Návraty kultových majstrov karikatury

Vernisáž, ale aj výstava - výber z mojej zbierky karikatúr v Hlohovci nazvanej jednoducho **Výtvarná pocta kreslenému humoru** mala vraj zdarený priebeh.

Aj podľa zápisov v návštevnjej knihe. Pritiahla záujemcov o humor. Našla si svojho diváka. Ukazujú, že kreslený humor má stále svoje kúzlo a svojich priaznivcov z radov všetkých generácií. Navštívili ju tiež školáci, študenti, učni, pedagógovia. Nechýba dokonca ani zápis od klubu dôchodcov. Zaknihovala tak interest a spokojnosť nielen medzi laickou verejnosťou, ako aj prekvapujúco medzi prítomnými karikaturistami /Bojničan, Pavlík a Remeselník v knihe zanechali aj svoje kresby/.

Sami priznávali, že originály priznaných majstrov - aj svojich vzorov, ktorým fandili a fandia a ako majstrov si ich vážia videli "na živo" po prvýkrát a s chuťou ich kreácie okukovali... A to nie iba *Bartfaya, Račka, Kolčáka, Kolčákovú, Láluhu, ale i Richtera, Zachara, Kubala, Plochánová, Hrušovského*, Taktiež i pomladších a

svojich rovesníkov *Nágela, Polakoviča, Regítka*... Platí to aj o klasikoch spoza *Moravy - Nepraktu, Borna, Bartáka, Renčina, Žačeka, Lipovského, Plotěnú, Švejdovú, Janoštika, Pospíchala, Vyčítala*,

Johanusa ... Veru bolo čo okukávať. Čo meno to dnes už legenda a diela, ktoré už dávno patria do zlatého fondu slovenskej a českej karikatúry.

Žijúci, verejnosťou uznávaní majstri dnes svoje práce na aj tak ojedinelé súťaže už veľmi (skôr nie) neposielajú, kedysi tak časté výstavy ako také dnes chýbajú, finančne sú značne nákladné, sponzori o ne veľký záujem neprejavujú, a 17 rokov od novembra to už je predsa len dlhé obdobie v dnešnom kolotoči privalov a záplav z médií bezcenných a ničotných mien z kváziumenia i kvázikartunistov, sa staré elitné málo frekventované mená nechtiac tratia do zabudnutia (aj keď sú ich nositelia živí a tvoria, ale nepatria do zoznamu dnes prezentovaných a žiadúcich), či skôr aj vedomo a cielene ich upakovali v "dlhnyj jaščik". Nuž čož...

V Hlohovci to boli nakoniec triumfálne návraty majstrov a ich artefaktov medzi svojich dávnych priaznivcov i veľká príležitosť získať si nových fanúšikov drukujúcich kreslenému humoru a karikatúre. Na začiatku to bola iba idea, pri ktorej stál vtedy aj Miro Ďurža (dnes náš haven's artist), videla sa aj Ferovi Bojničanovi, ktorého slovo v meste na Váhu má svoju silu a cenu a od zámyslu k realizácii stačilo už tak málo. Vyhrnúť rukavy a bolo to... Zvlášť, keď ju podporilo a fandilo jej toľko výtvarných majstrov. Slovenských a českých. Spomeniem aspoň *T. Bartfaya, I. Kolčáka, A. Račka, M. Cipára, D. Polakoviča, D. Nágela, M. Regítka, či K. Beneša, V. Renčina, M. Plotěnú, V. Švejdvou, B. Kovařika, L. Vaněka*... Beztak bola to takto koncepcne zameraná premiérová výstava karikatúr na Slovensku, a tiež skutočno vidieť pokope takmer stovku najlepších priznaných majstrov cartoon sa tiež každý deň asi nevidí a možno tak skoro zase ani neuvidí. Aj keď som do toho vložil slušný balík vlastných peňazí (čas nerátam), beriem to ako dobrú investíciu a moje osobné "eknovlidžment" uznávaným majstrom výtvarnej skratky.

Pár riadkov si predsa len ešte dovoľm doplniť k tejto netradičnej výstave carton z mojej zbierky

Kreslený humor a divák sú ako milenci, potrebujú sa. Jeden bez druhého sú si k ničomu. Karikatúry dnes už dávno nepredávajú noviny. Tie nie sú jej ani prajné, takmer v nich absentuje. A ak aj, dnešná politická karikatúra je obrazom-odrazom našej doby. Doby, ktorá humoru nepraje. Ale hlavne kultúre. Kultúre, ktorej žiaľ kralujú aj nekultúrni ministri... (*píšem aj aforizmy, pripomína mi to jeden z nich - PARADOX: Mužstvo policajtov inzultovalo rozhodcu*)

Vystavené práce priznaných majstrov cartoon zo Slovenska (ale i ČR a sveta) to bol ešte, podľa odborníkov, k tomu aj reálny prierez našej súčasnej karikatúry za obdobie druhej polovice ostatného storočia - reprezentatívny prierez zastúpený dielami a autormi, ktorí niečo znamenajú v slovenskom a českom, ale i stredoeurópskom kontexte - od *Richtera* a *Zachara* (50-té roky), cez *Kubala, Mišaneka, Polakoviča, Živického* a *Kotrhu* až po súčasníkov *Regítka, Bojničana, Otta*..., ak hovorím o slovenskom zastúpení na prezentovanej výstave a iste mi dáte za pravdu, že účasť majstrov z Čiech bola rovnako kvalitná a exportná - čo meno to žijúci klasik českej karikatúry - od *Jirého Wintera - Nepraktu, Borna, Poláčka, Nesvadbu, Mrázeka, Lipovského, Dostálovej, Marteneka, Bartáka, Vyčítala, Plotěnej, Švejdvovej* a pri známym "senioroch" medzi najmladšími bol aj *Lubomír Vaněk* a *Drastil* - popri *Kounovskom* a *Marešovi*...

Pri českých tvorcoch by som sa na chvíľku pristavil. Postareli, starejut... Ved' desiatka starejších, so šiestimi osemdesiatníkmi - *Neprakta, Poláček, Nesvadba, Mrázek, Žáček, Lipovský* - bola už pritesná pre rovesníkov *Bartáka* a *Jiránka*, nezmestil sa tam z nich ani jeden, keď spolu s *Renčinom, Pacákom, Vyčítalom* a *Matuškom* sa im ušlo len miesto v druhej desiatke... Bodaj by aj, keď čerstvý jubilant *Pepo Pospíchal* sa musel uspokojiť iba s desiatou priečkou...

Aj bard Slovákov - Moravák *Kotouček* má už osemdesiatku na krku. Hneď za ním je *Plocháňová*, keď *Hrušovský s Vavrom* a *Cipárom*, sú relatívne ešte mladí sedemdesiatníci... Najsilnejšiu skupinu tvorili dnešní päťdesiatníci - *Nágel, Polakovič, Živický, Kotrha, Gl'onda, Mráz, Javorský, Schichman, Jurko, Kostovčík*...

Expozíciu vyšperkovalo svojimi artefaktami aj jede-nást' "dám", z nich tri z Brna. Rozhodne by radosť Jozefovi Čapkovi neurobili. Aj preto skúsím ich všetky tie odvážne dámy vymenovať: *Júlia Buková, Zora Burianová, Jarmila Čihánková, Běla Kolčáková, Martina Matlovičová, Vlasta Mlejnková, Olga Pazerini, Božena Plochánová, Marie Plotěná, Vlasta Švejdová* a *Katarína Vavrová* (prekvapujúco zist'ujem, že iba štyri na Slovensku narodené).

Na dôvažok - *Katarína Vavrová* z Pezinka sa stretla (jej dielo) na výstave spolu s otcom *Milanom* z Viničného a rovnako pražská rodačka *Běla Kolčáková* s manželom *Ignácom* z Bratislavy.

Bol to aj pokus o poctu kreslenému humoru v podobe znamenitých a nenapodobiteľných prác 25 akademicky vzdelaných výtvarníkov, 2 národných umelcov a 8 zaslúžilých umelcov, dvoch karikaturistov roka "honor" vyhlasovaných v Montreale (*Born, Zlatkovsky* - dokonca 2x) predstavil výtvarný humor, novinovú karikatúru, portréty, kresby bez slov, slovné ilustrácie, všetky výtvarné techniky - ceruza, pero, tuš, kolorované kresby, grafiku - lepty, linoryt, litografiu, PC tvorbu...

Ak sa vám to bude páčiť, či budete chcieť súhlasiť, boli tam TOP 10 - Slovákov i Čechov, ale i top 20, 30... Legendy, ktorých dielo už dnes patrí do zlatého fondu nielen našej a vašej karikatúry. Aj európskej a svetovej... Pri všetkej skromnosti bolo sa na čo pozerat', čo obdivovať. Boli tam aj autori netradiční - sochári a maliari - *Bartfay, Račko, Kolčák, Luluha* ..., herci - *Nesvadba, J. Suchý, Nágel* -, ale i svetový mím *Milan Sládek* (druhykrát v umeleckej emigrácii), či slovtý Slava Zajcev zo sveta módy... Pomer exponátov bol 2:1 v prospech slovenských autorov. Expozície boli zvolené tak, že tak slovenské autori ako aj českí autori mali každý svoju autonómiu.

Ostáva mi len vypovedať: - Vďaka vám majstri! - Aj chváliť sa cudzím perím, nie je vždy iba chváliť sa perím cudzím.

Vlevo: Peter Závacký v Hlohovci predstavil radu prací českých autorů - tato je od Břetislava Kovaříka

Ešte sa ale priznám, že prekvapujúco aj ja sám som si túto výstavu nakoniec pozrel rád. Bol to, prečo to nepriznať, veľkolepý a príjemný zážitok. Aj pre mňa to bola jedinečná príležitosť vidieť to takto pokope...Väčšiu časť znamenitých majstrov z mojich "šanonov". Bolo to niečo nové. Aj keď už dostatočne okukané. Je to predsa len značný rozdiel prezerat' si zbierku kresieb per partes v uložených v euroobaloch v zakladačoch, alebo aj vidieť iba dvanásť kresieb aj keď zapaspartovaných v ráme a za sklom (ale stratených v dome na stenách dvoch svojich pracovni a v hale), alebo takmer celú stovku na stenách výtvarných priestorov...

Aj preto som veľmi rád, že som sa mohol podeliť o túto krásu zhromaždenú vo svojej zbierke aj s početnými, rovnako ako ja, priaznivcami dobrého kresleného humoru a karikatúry. A miesto konania tejto netradičnej "premiéry" príjemný Hlohovec, a takmer komorné prostredie výstavných priestorov Vlastivedného múzea, to bola iste tá správna, ak nie aj najlepšia voľba. Mesto ruží má kreslený humor nielen rado, ale mu aj rozumie...Vďaka patrí aj organizátorom - Hlohoveckej televízii, Vlastivednému múzeu v Hlohovci a Ex-libris ad personom Hlohovec... A ľuďom z múzea, ktorí expoziáciu inštalovali. .

Kto bol v správny čas a na správnom mieste, fandí viac než dobrému kreslenému humoru a karikatúre a zavítal na Rázusovu číslo 6 má iste načo spomínať... *Peter Závacký, Slovensko*

ČUK hlásí / Kdo se „těší“ na penále?

Dlužníci členských příspěvků ČUKu za rok 2006

Seznam se pronikavě ztenčil během ledna. Loňské příspěvky však podle bankovního konta a pokladníka R. Jurkase dosud nepřišly od kolegů jménem: **Balcar, Křeš, Litschka, Navrátil, Pospíchal J. II., Souček a Šípoš** (abecedně) a tudíž se mohou těšit z poslední možnosti - rychle zaplatit do konce března. Ovšem už s penalizací Kč 500,-. Poté už třetí šance není a jejich členství zaniká. Dluh nikoliv. (Viz výpis z usnesení VH ČUK na konci tohoto čísla) Má-li někdo závažné důvody k nezaplacení (zdravotní problémy či třeba nepřítomnosti na území ČR) a o členství má nadále zájem, nechť se laskavě s nimi svěří předsedovi ČUK na jeho královéhradecké

adrese: b.kovarik@centrum.cz. Možnost i formu dalšího členství je možné posoudit případ od případu, jsme přece spolek přátelský - nejsme vyřídlišká banka. (Č)

Z pošty / Poláček, Červenka

„Pobyl jsem v nemocnici na JIP. Sledoval jsem všechno, co se v ČUK děje, Doufám, že tam, kde jsem měl být, jsem byl vždy řádně omluven. (...) Mám starost: já **posílám dobrovolný příspěvek ve výši 300 Kč**. Nějak v rychlosti, abych stihl termín, jsem poslal 200 Kč. Ivane, napiš mi, jestli mám to vyrovnat...“
Josef Poláček, Varnsdorf

„Náš dokument uvedeme v cyklu **"Ta naše povaha česká"** ve středu 14. 3. ve 20,00 na ČT2. Nad současným stavem "humoru v česku" budou kromě pánů Hofmana a Rillicha hovořit také Zdeněk Svěrák, Jan Burian, Vladimír Just, Richard Jaroněk - vydavatel časopisu Trnky-Brnky a další. V pořadu jsme se zamýšleli nad specifiky našeho humoru a také nad tím, jak je těžké humor pěstovat. Kriticky jsme rovněž zhodnotili estrádní televizní humor (je vůbec ještě k smíchu?) Také jsme zjišťovali, zda se ze společností vtip a humor nevytrácí. Na poslední otázku myslím podali velmi jasnou odpověď pánové Hofman + Rillich - pokud se vtip a důvtip spojí, pak bude v Česku stále sranda. Jak dokázali, obřfk vždy vzniká z malých pidifrků...
Přeju mnoho úspěchů a děkuju za spolupráci.“

Martin Červenka, redaktor - dramaturg ČESKÁ TELEVIZE, Centrum publicistiky a dokumentu - Ostrava

KdyCoKdoKdeJak(a)Proč?

Zdeněk Hofman nejen že zilustroval dvě pěkné knihy pro děti (Broučky a Pumelice), které splňují od počátku vše, co člověk od takového díla žádá: žádné lyrické roztomile nadýchané tzv. estetické čmáranice - jaké napadají výtvarné dámy po večerech u dvou deci, když si snaží vzpomenout na své ...náctiny! Ale jasně definované a ohraničené figurky směřující jasně ohraničeným územím za zřetelnými cíli. Hofman je jako stvořený pro tento (chce se říci typicky český) způsob ilustrování, jeho postavičky jsou i při značném zjednodušení rozlišitelné, mají svůj charakter a ani ty, co se přiblíže neusmívají, nejsou vůbec odpudivé. Hofman sice nedosahuje Sekorovy důslednosti v přesnosti při vystižení každého chlupu, tykadla či blány kterékoliv hmyzky, leč kráčí přesně tou cestou, kterou tu mistr narýsoval a po níž zatím u nás mimo Neprakty (a samozřejmě Josefa Pospíšila II.) nikdo důsledně nevyrazil.

Vydavatel **Ivan Rillich** (autor Pumelic) svému řemeslu rozumí a Hofmanovu pracovitost umí využít. Mimo už v GAGu

párkrát prezentovaných širých lánů poléhavých pidifrků čekajících na závěrečnou sklizeň Óbrfrku, vydal ke zmíněným knihám i **pexesa - viz výřez** z toho „brouččího“. Jak je to pěkné, tak si člověk stejně říká, zda tady už vydavatel neválcí v minulé válce. Stříhat se dnes s pexesem, když mohu spustit tisíc her na konzoli či v mobilu? No, snad žijí i tací malí mizerové, kteří před moderním světem ucpali dveře i okna mechem, pomodlili se, nastříhali pexeso a sedli, a hráli a hráli a hráli... To se jim to hrálo! (G)

Poláček: Jak jsem je znal

Nestor **Josef Poláček z Varnsdorfu** se zotavuje z pobytu na JIP a už zase plánuje tisíc akcí. Jak známo, je v tom výkonnější, než deset ČUKů dohromady. Během roku sestavuje 25 kolekcí jiných výtvarníků. Nyní pracuje na kolekci **karikatur** kolegy **Pavla Hanáka** pro podzimní výstavu v divadle. V dopise klepaném na stroji jedním prstem se nám svěřil, že dokončil 2. svazek svých pamětí „**Jak jsem je znal**“. První svazek je už svázaný a má 260 listů (je v něm 29 osobností od Beka po Wericha) a v druhém je dalších 28 jmen (od Blachuta po Zrzavého)

na 250 stranách. Teď pracuje na třetím svazku - vždy text a karikatura... A další cíle na letošní rok? Knižička vlastních epigramů a kreslených vtipů. G)

Ševčík i. m. v Pivní tramvaji

Kateřina Ševčíková pořádá každoročně výstavy k nedožitým narozeninám **Igora Ševčíka**, výtvarníka a člena České unie karikaturistů. Tentokrát se 11. února sešli návštěvníci v známé „První pivní tramvaji“, kterou Igor vyzdobil - podobně jako Palírnu. Z osob **na obrázcích Bohouše Šira** lze spatřit v plném nasazení namodralého Jana Koutka (fotí), zeleného Roberta Radostu (usměvavě zírání), bílou paní Kateřinu Ševčíkovou (řeční rukama) Za ČUK lze jmenovat, mimo již uvede-ných, přinejmenším párek všudypřítomných Kober. © Foto: B. Šir

VÝTVARNÁ SOUTĚŽ DAF 2007

Svoboda zvířat ve spolupráci s Fur Free Alliance vyhlašuje V. ročník mezinárodní výtvarné soutěže Design Against Fur. Náplní soutěže je vytvořit návrh plakátu, který upozorňuje na krutost kožešinové módy. Je určena **pro studenty středních a vysokých uměleckých škol**. Učitelé často využívají naší soutěž jako zadání seminárních prací. Tématem pro rok 2007 je heslo: **Fashion Victims (oběti módy)**. Hlavní cena představuje 2500 USD. Registrovat se můžete na www.svoboda.zvirat.cz (do 13. 4. 2007). Více informací naleznete na www.svobodazvirat.cz, mail: lucie.slaba@svobodazvirat.cz, mobil: 736 766 188.

JIWIPA vystavuje v Praze

Jedna z mála (ne-li jediná) pražská cartoonistka **Jiřina Wilma Palková** má výstavu (nikoliv vtipů) až do 3. března v Městské knihovně na Smíchově, na nám. 14. října, Praha 5 - je otevřena út-pá 9-19, so 9-15. Výstavu vtipů na letošní rok připravuje. (rj)

Pidifrkomobil vyráží na cesty!

Již třetí sezónu má před sebou veledílo **Zdeňka Hofmana** nazvané Óbrfrk. Že se Óbrfrk skládá z jednotlivých Pidifrků už dnes ví téměř každý. Úplnou novinkou je však zdobný **Pidifrkomobil**, který bude od března rozvážet veselé barevné pohlednice do všech koutů republiky. Je to vlastně důkaz, že z Hofmanových pidifrků se dá složit i auto. (zh)

Proklaté čepice (?)

Placaté čepice, kšiltovky a podobné pokrývky hlavy s kšilty českých cartoonistů se stávají terčem útoků neznámého démona. Začalo to v závěru Valné hromady v Mánesu, kde se Fedor Vico téměř čtvrt hodiny již v kabátu pídil po své proslulé (i z filmu) kožené placatce. Nakonec rezignovaně vystartoval na nádraží bez ní. Zvedl tašku plnou obrázků od členů ČUK na prešovskou výstavu a... čepice ležela na židli pod ní! Ubohost... Posléze byla podobná skvělá čepice odcizena Kobrovi za nesmírně nejasných okolností a teď...!/? Naposledy se potměšilý útočník zaměřil na Hanouskovu manšestrovou tmavomodrou baseballovou čapku dovezenou přes hranice až ze Švýcarska. Po dlouhém pátrání po celém území Slovenského institútu v Praze byla nalezena zákeřně pohozena pod jeho (!) židli v Modré sále. Kdo asi bude další obětí? Že by Dostál? Jurkas? Nechme se překvapit... (G)

Dostálovovy obrázky po roce objeveny!

Galeristka Marie Holá nalezla - a majiteli Jaroslavu Dostálovi navrátila - jeho obrázky, předané jí původně pro účely prodejní aukce z kraje loňského roku v Mánesu. Teď jde jen o to, zda i ostatní podobně postižení projeví proslulou dostálovskou (čti: buldočí) cílevědomost ve vymáhání svých artefaktů. ®

Kundera též s diplomem z Koreje 2006

Katalog a diplom za „Best cartoon“ získal Pavel Kundera od organizátorů mezinárodní soutěže DICACO 2006 v Koreji. Je třeba připsat uznání do bilance soutěžních úspěchů Čechů v loňském roce, kde měl kroměřížský kolega zapsán jen diplom z Číny. Dá se očekávat, že diplom obdrží i Kubec, Fojtík, Farkas, Král Český a Tomaschoff, kteří jsou též uvedeni ve zmíněném katalogu. ®

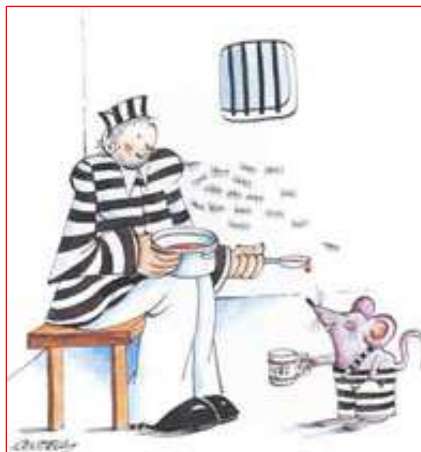
Nabídka pro dobrovolnou práci

Na adresu ČUK přišla nabídka, kterou tímto zprostředkujeme členům:

Jmenuji se Elon Deiml, jsem student třetího ročníku na Pedagogické fakultě. Pocházím z Izraele a píšu knihu o vyuce cizího jazyka pro Čechy. Shaním lidi (nebo jednoho člověka), kteří by se chtěli dobrovolnický zúčastnit projektu ilustrací te knihy. Za odměnu bych podekoval malíři v knize.

Nevím, z jakého materiálu by bylo nejlepší kreslit, na podrobnostech se dohodneme později. Důležitý je humor, barvy a vhodné materiály. Dekuji předem. Elon Deiml. Kontakt: EDEIML@YAHOO.COM (Do predmetu uveďte prosím „ilustrace“ a můžete už rovnou poslat první naskenovaný obrázek).

Pan Deiml připojilo seznam témat - je to 14 okruhů (Noe a zvířata, Rodina, Dům a byt, Jídlo na stole, Bar s pitím, Obličej, Ovoce a zelenina, Lidské tělo a jeho orgány apod.) Podrobnější seznam pošle zájemcům nabízející student, resp. je v redakci e-GAGu. ®

Stolní kalendář vtipů ze školy a o škole **pro učitele** na školní rok 2007/8 už rychle spěje k vydání. Už je po korekturách a za měsíc by měl být k mání. Stejně tak i honoráře, které nyní porcuje (a zdaňuje) pro autory pokladník ČUKu...

AKTUALITA / Polský Satyrykon zvolil svého krále 2007

Břetislav Kovařík píše o mezinárodní jury v Legnici:

Být pozván jako porotce takové zavedené a prestižní soutěže jako je polský Satyrykon - letos se konal již 30.(!) ročník - znamená pro osloveného hned dvojí radost: za prvé ví, že uvidí velké množství prací kolegů z celého světa a za druhé, že stráví víkend ve společnosti skutečných hvězd karikaturistického nebe, protože poroty se v této soutěži sestavují tradičně respektu hodné. Krom toho je o všechny účastníky Satyrykonu vždy perfektně postaráno i po stránce materiální, takže pobyt v dolnoslezské Legnici je zážitkem pro duši i tělo porotcovo...

Satyrykon pracuje s rozpočtem, který je o řád vyšší než rozpočet například hradeckého Humorestu a proto si může dovolit nejenom celoročního zaměstnance, tedy vlastně organizačního pracovníka, kterým je paní Elżbieta Pietraszko, ale i takový luxus, jako je pozvání hned tří porotců, kteří přiletěli až z Kanady. Dva z nich byli slavní polští autoři Andrzej Dudzinski a Jerzy Kolacz, třetím pak neméně známý Rus Oleg Dergačov, který „za velkou louží“ emigroval určitě ze stejných, nebo velmi podobných důvodů jako oba Poláci i když podstatně poz-

ději. Mezinárodní třídou byl také Francouz Bernard Bouton, kterého známe jako jednoho z oceněných na brněnské soutěži Napoleon 2005 a autor těchto řádků se s ním sešel i na vyhlášení vítězů v polském Kožuchówě 2006. Dalším „cizincem“, pak byl Rakušan Gerhard Gepp, který je ovšem v Legnici jako doma, protože byl na Satyrykonu oceněn hned několikrát a to i cenou nejvyšší, tedy Grand prix. Poslední dostal v roce 2005. Za domácí, polskou stranu byl v porotě Marek Chmurzynski, ředitel Muzea kresleného humoru ve Varšavě. Sekretářem poroty byla již zmiňovaná mnoholetá organizátorka Satyrykonu Ela Pietraszko.

Satyrykon mívá pravidelně dvě témata, jedno volné a jedno vyhlášené. K jeho cti slouží, že první tři místa vyhláší v obou kategoriích a v obou také vyhláší i další dvě ceny bez určení pořadí. I tyto ceny jsou však dotovány finančními odměnami, které jsou vyšší, než v mnoha soutěžích ceny hlavní. Krom toho dostávají ocenění nádherné výtvarné kovové plastiky, případně grafické listy a pozvání k víkendovému pobytu na Satyrykonu v červnu, který jim přináší skutečně nezapomenutelné zážitky. (Autor ví o čem píše.)

Letos se tvořilo na téma „Kočka“ – tedy téma velmi inspirativní a výtvarně plastické. Však se také sešlo na toto téma daleko více prací, než v kategorii „Volné téma“, což bylo pro mne určitým překvapením, protože dobrých kreseb s volným námětem by snad mohl mít každý autor v zásuvce hned celou hromádku. Systém výběru v prvním kole, kdy se vlastně tvoří kolekce pro plánovanou výstavu je pro Satyrykon specifický, byť dle mého názoru ne zcela efektivní a praktický. (Psal o něm do E-Gagu přede dvěma lety již Mirek Barták.) Pořadatelům jde nepochybně o to, aby se obrázkům věnovala náležitá pozornost a tak je jeden každý vyzvednut ze stolu a předložen osmičlennému kolegiu k posouzení (předseda poroty měl v případě potřeby hlasy dva). Získá-li alespoň čtyři hlasy, pokračuje kresba do dalšího kola. Problém tohoto systému vidím v tom, že je zdlouhavý (do soutěže bylo přihlášeno 2690 kreseb (!) a po několika hodinách pro porotce i dosti

únavný. Oblíbený systém „každý porotce vybírá svých deset“ (například) byl použit až v dalších dvou kolech, kdy se vytváří kolekce pro katalog a kolekce finálová. Ve finále pak systém „pět dřívěk“ dával pro každého porotce pět hlasů, které rozdělil mezi pět obrázků. Při rovnosti bodů (došlo k ní, přirozeně) se přidělovala dřívka opětovně, až do jasného pořadí. Zajímavostí Satyrykonu je i to, že se do soutěže přijímají také fotografie a práce trojrozměrné, tedy nejrůznější plastiky, jedna z nich byla také ve volné kategorii oceněna .

Třicátý Satyrykon byl obelán skutečně velkým množstvím prací. Vynikajících, dobrých i těch, které si zasloužily vyřazení hned v prvním kole. Dost bylo i takových, které sice snesly i ta nejpřísnější výtvarná měřítká, ale byly to spíše jakési ilustrace na dané téma a chybělo jim to hlavní – tedy vtip. Česká účast byla bohužel nepočtená (vzpomínám si na obrázky Kratochvíla a Kubce... koho jsem nejmenoval, ať mi promine), nepřehlédnutelné byly tradiční Slívovy litografie (jedna se dostala až do finále), nicméně bychom jistě měli být schopni předvést na soutěži této úrovně (a geograficky tak blízké) daleko více, než se podařilo.

Je samozřejmé, že i tak tradiční soutěž, s bohatým rozpočtem má své křížovatky, které musí její organizátoři řešit. Nemám pochyby o tom, že chtějí udělat a také udělají vše pro to, aby Satyrykon nejenom zůstal velkou a respektovanou akcí celosvětového významu, ale aby se i nadále rozvíjel k radosti nejenom autorů, ale i nejširší divácké veřejnosti, tedy všech, pro které je kreslený humor radostí a často i smyslem života.

Své zcela čerstvé dojmy vlastnoručně zapsal - **Břetislav Kovařík**

K obrázku poroty (zleva): Autor BK, J Kolacz, A. Dudzinski, E. Pietraszko, M. Chmurzynski, O. Dergačov, B. Bouton, G. Gepp. **Kresba:** Adam Korpak - Finsko (Grand Prix 2007)
Výsledky 30. Satyrykonu najdete v rubrice Výsledky. Další snímky přineseme v příštím čísle.

Cítát na tento týden / O Roháčovi

Napriek niekoľkým slušným a talentovaným ľuďom v redakcii za povrázky sa poťahovalo kdesi inde. Nie náhodou prostorekí ľudoví vtipkári premenovali Roháč spolu s pražským Dikobrazom na „úsmevy strany a vlády“. Musela sa doň vtesnať nekompromisná satira proti domácim triedným nepriateľom, proti zahraničným imperia- listom a občas kampaňovito veru aj proti modernému umeniu, potom komunálna satira a adresná kritika konkrétnych nešvárov, ale aj optimistický humor našich radostných zajtrajškov. A kdesi skromne v kútiku neangažovaný (oficiálne „bezideo- vý“ či „Samoúčelný“) hravý humor kreslený a slovný - to všetchno pod starostlivým dohľadom stranických ideológov a cenzúry (...) Našťastie proti (...) pôsobil čoraz nezadržateľnejší tlak tvorcov karikatúry. Konečne v nej nastal populačný boom a Slovensko sa začalo hmýriť karikaturistami: mnohými - a občas veru aj dobrými Hoci by Roháč stihla zaplniť už iba časť z nich, museli sa doň zmestiť všetci. Prav- daže v drastickom výbere, ktorý nie vždy zaručil, že sa na jeho stranách zjaví to naj- lepšie (...)

Ak sa obmedzíme na toto pomerne pozitívne pôsobenie už nebohého týždenníka (o mŕtvých len dobre?) nevyhnutne sa nám natíska otázka: urobil pro slovenskú karikatúru veľa či aspoň toľko, koľko mu pomery a jeho stranicky vydavateľ do- volil? Je to otázka pro jednotlivých autorov i pre dejiny.

Nemáme na napísanie tejto kapitoly dostatočný historický odstup. Priveľmi nám ju prekrýva na jednej strane príkre od- súdenie (za politické pôsobenie časopisu úplne oprávnené) a na druhej sentimentálne spomienky v tom čase mladých a začínajúcich karikaturistov.

Kresba: Danglár

Kornel Földvári: „Petadvadsat“

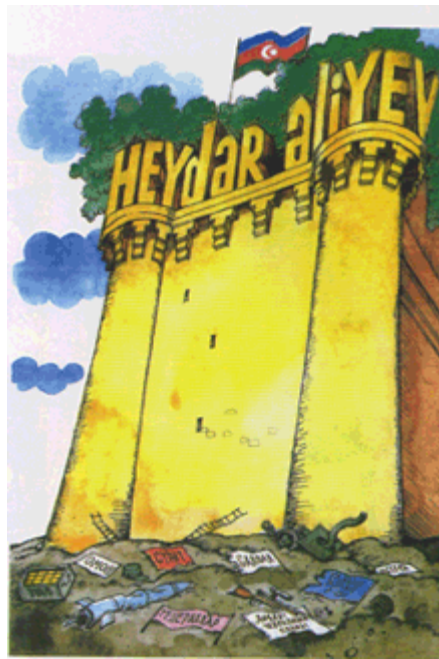

Malá recenze na / album „Azerbajdžánští karikaturisté“

V Azerbejdžanu využili pravého jubilea (totiž 100. výročí) vzniku humo- ristického časopisu „**Molla Nasraddin**“ k hotovým orgiám - tedy vyda- vatelským. O balíku, který jsme dostali před měsícem jsme v e-GAGu informovali, nyní tedy o tom druhém, který následoval jako odvěta za

náš balík reciproční, plný čes- kých katalogů od Písku po Sa- lony... V tom z Baku, už ten- čím, byly tři kazety HVD s po-

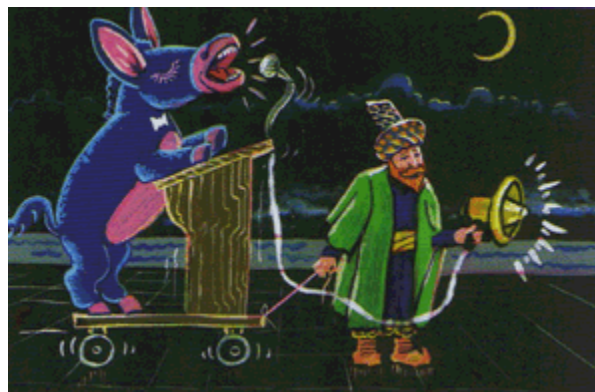
dezřelými názvy a la „Náhorní Karabach byl dycinky náš...“ a také jedno cartoonistické album, vydané právě k výročí Nas- redína. Pokud si vzpomenete na povánoční fotku edYtora s velkou knihou, tak ta byla novější. Obálka, kterou nyní vidíte, patří její předchůdkyni, tedy menšímu a tenčímu svazku o 120 stranách, který shrnuje chronologicky těch sto let. Činí tak *me- dailonicky* - jde po jednotlivých autorech: vždy portrétní foto, krátký text (ve 2 jazycích - domácím a anglickém) a fóry... Těch bývá od dvou (na dvoustraně) až po tucet (na dvoustra- nách čtyřech), více je těch menších portrétů. Autorů je 33, jejich jména by nikomu z našinců mnoho neřekla, takže si výčet odpustíme. V knize následují po sobě nikoliv podle abe- cedy, ani podle dat naro- zení, nicméně tak nějak chronologic- ky od nejstarších bardů po dnešní nejpoblárnější cartoonisty. Autorem je **Bayram Hacizade**.

Jeho úvodní slovo (opět i anglicky) se zabývá vývojem tamní karikatury za těch sto let, jmenuje a charakterizuje tvorbu významných autorů, počínaje zakladatelem Molly, spisovatelem pozoruhodného jména J. Mammadguluzadeh, který spolu s prvním výtvarným šéfem O. Shmerlingem až do r. 1917 časopis vydával. Dalšími zlomovými roky, už v rámci SSSR, jsou pro časopis rok 1930 kdy azerbajdžanský humoristický časopis zanikl a rok 1952 - kdy začal vycházet nový magazín „**Kirpi**“, následník Molly Nasraddina... V textu jsou jmenováni další autoři a další periodika, kam přispívali v různých etapách historického vývoje. Od r. 1990 se zase vše změnilo, Kirpi postihly těžké časy. Vznikly nové satirické časopisy „**Šejtan**“, „**Mozalan**“, „**Caricatur**“, „**Daryaz**“. Vznikla též „**Azerbaijan Caricaturists Union**“ s padesátkou autorů, spolupracující s FECO. V současnosti azerbajdžanští karikaturisté publikují doma i v zahraničí, v katalozích mezinárodních výstav a soutěží, které oběsílají.

Jaké obrázky nám tvůrci nabízejí? Původní písmo ustupuje azbuce. Od počátku až téměř do konce se tu snoubí dvě zřejmé tendence - popisná „folklórní“ kresba - a velmi rychle nastupující už „socialistická“ - tedy vysloveně „krokodýlovská“ tematika i stylistika. Ta první je docela zajímavá neb je to orientální kouzlo tradičního výtvarného stylu, které velmi realisticky zachycuje vzhled postav i prostředí. Ta druhá je tragická, ale někdy až komická. Když roubuje k těmto atributům, k lukům, kobercům, vodním dýmčím - bomby a rakety. A k rázovitým postavám pod jejich fousy, fezy, turbany a kožešinové čepice cpe „nové“ myšlení, propagandu a „komunální“ kritiku známou nám důvěrně z Dikobrazu. Ony pultíkové řečníky, úředníky za psacími stoly s grafy za zády. Nástěnky a hesla, zástupy pracujících, válečné štváče. To dobře (spíš - ach, jak špatně!) známe. Opravdových vtipů - tedy k zasmání - pomálu...

Počínaje ročníkem narození autora v padesátých letech, tedy u současných asi padesátníků, dochází k velkému ústupu od těchto témat a k nástupu obecných (lidských) námětů. Současně však zcela mizí „národní“ styl - obrázky jsou náhle zcela indiferentní a nemají v kresbě s koloritem země nic společného, často ani v detailu! Že je karikaturista z Baku se prostě nedá poznat - leda dle jména. Příklon k „globálnímu“ (tedy západnímu) chápání fóru má tedy jednak „kladné“ znaménko - díla jsou nám více srozumitelná, jednak „záporné“ - jsou málo autorsky výrazná a také námětově až k uzoufání obyčejná... Jen několik autorů se zdá být aspoň svým stylem výjimečných. Nebudeme asi daleko od pravdy, když usoudíme, že na původních představách o humoru a satíře se za osmdesát let sovětsko-ruského protektorátu těžce podepsalo. Ale nebudeme pochybovat ani o tom, že severoatlantický druh humoru to nemá v jiném kulturním podhoubí lehké - mrkněme se na Japonce a další východoorientální cartoons! Tam ovšem nedošlo k drastickému přetrhání domácí tradice kreslířské a kaligrafické, jako se to událo zřejmě v Azerbajdžánu.

Shahsuvar (Asadov) (*1956); „Nasredín s oslem“ - Tofiq Mammadov (*1952)

Usuzujeme však jen z oficiální publikace, která nemusí podávat věrný obraz současné tvorby mládeže (je-li tam nějaká). Více si možná časem povíme při představování nejvýznamnějších současných cartoonistů, obesilajících dnes světové projekty. V tlustší knize, jejíž vydání následovalo tuto recenzovanou, je také větší výběr obrázků, zaslouživších si oskenování. Zde jsme vybrali nikoliv reprezentativní vzorky, ale ty obrázky, které jsou cítit cizí zemí a jejími lidmi (a je celkem jedno, že to mohl zrovna tak nakreslit Petrák nebo Pop).

Gag-men

Autoři obrázků: „Nedobytná věž“ - Adil Gulijev (*1935); „rybář a rybky“ - Javar

Ze světa / Sýrie, Singapur, Rakousko

Cartoons-portal Syria cartoon vyhrál nevyhlášenou soutěž, když jako první pověsil na své stránky anglické znění propozic letošního ročníku **Fór pro FORU** - stalo se tak do 24 h. po odeslání z Prahy! Klobouk dolů... (viz str.20) **Comido! 2007 -- First Digital Artist Superstars Contest** . Tak se zove soutěž vyhlášená v Singapuru, z níž má vzejít "mezinárodně nejlepší digitální umělec v Singapuru" Otázkou zůstává, zda se to týká i nesingapurských Čechů? Kdo se chce dozvědět víc, tak na adresách: www.comiasia.com; www.mda.gov.sg Jinak je to (dle znalce) fajn nápad, vyhlásit soutěž o nejlepší fór na displej mobilního telefonu. Taková soutěž by neměla být problémem ani pro kteréhokoliv zdejšího mobilního operátora!

Komické Švýcarsko

V rakouském **Grazu otevře 4. března 2007** švýcarská ambasáda výstavu „**Comic - země Švýcarsko**“. Putovní výstava už byla ve Vídni a v dubnu se stěhuje do Villachu a **v květnu bude** dokonce poblíž českých hranic **v Lin-ci**. Vedle známých kreslířů jsou v hradeckém „Literaturhausu“ představeny také dějiny a přítomnost uměleckých forem a je uspořádán workshop. Výstava má podpořit vzájemné poznání obou zemí a to nejen proto, že v příštím roce budou společně hostit ME ve fotbale. Mimo jiné vystavují: za francouzské Švýcary Thomas Ott anebo curyšská Anna Sommer (vystřihuje a nalepuje figury). Na zahájení bude Tex Rubinowitz (Viedeň) a rakouská karikaturistická legenda Menfred Deix, v Linzi pak se má zúčastnit Arnulf Kossak, Florian Grün a teprve 22-tiletá Daniela Hackl. (APA)

Z německé pošty v češtině / Düsseldorf - Berlín

4. 2. 2007 / Jan Tomaschoff Českému centru v Berlíně: Návrh

Vážení,

žiju už pár let v Düsseldorfu, ale pocházím z Prahy a jsem (hrdým) členem České unie karikaturistů. V SRN kreslím mimo jiné pro die Welt... České centrum v Berlíně jsem si prohlédl nedávno při návštěvě. Kdybyste měli zájem o výstavu současné české karikatury, mohli byste se obrátit na pana Hanouska (e-mail...).

Česká unie karikaturistů má spoustu nadaných členů a schopných organizátorů. A karikatura byla a je (podle mého názoru) součástí kultury, za kterou se Češi určitě nemusí stydět!

Jan Tomaschoff, Düsseldorf

12. 2. 2007 / Simona Mehnert Janu Tomaschoffovi: Re: Návrh

Vazeny pane Tomaschoffe,

rada bych Vám poděkovala za vas typ. Pokud bychom se chteli karikature venovat a usporadat vystavu ceskych karikaturistu, radi se na Ceskou unii karikaturistu obratime... Do Düsseldorfu Vas zdravi

Simona Mehnert, referentka výstav, České centrum-Czechpoint Berlin

Časopisy / KIKS č. 2/2007 o ČUKu atd...

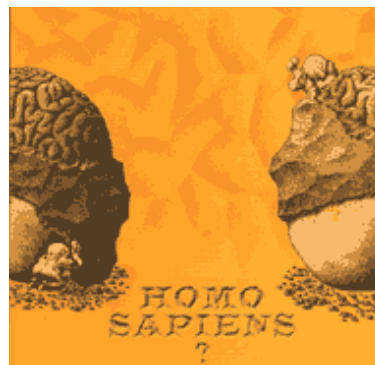
Bylo to velké překvapení! Když nám došlo od **Zorana Matiče MA-ZOSE** e-mailem 2. číslo KIKSu, srbského elektronického magazínu „**Karikatura I Kratki Strip**“, hned po otevření nám poklesla brada: na druhé stránce na nás vybafo logo ČUKu s Hrdého pivním opičákem. To bylo hned nahoře! Dole zase hlavička e-GAGu... Konečně - mrkněte se na to sami (ve zmenšení vlevo). Celostránkový materiál o České unii karikaturistů (formát A4) „**Česka unija karikaturista 1990 - 2007**“ doprovodila (na stránce vpravo dole) fotka z posledního předávání Výročních cen ČUK 2006 a samozřejmě hlavička KIKSu.

Časopis má 12 stran a je ve něm celá řada celostránkových profilů různých autorů - včetně zahraničních. Vážné zájemce odkazujeme na přílo-

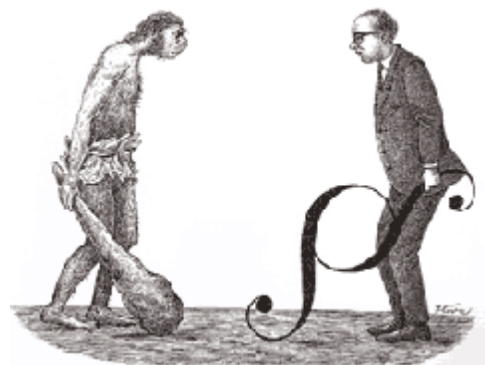
hu tohoto čísla, v níž najdete sken celé stránky a můžete se tam o nás dočíst hodně zajímavého. Tedy o to zajímavějšího, že určeného pro příslušníka cizího národa, tedy vlastně jiného, byť též karikaturistického spolku. Nutno však přiznat, že hlavně proto, že víme docela dobře, co se tu píše, i jazyk jižních Slávů je nám docela dobře srozumitelný. Z češtiny přeložil *Vladimir Ilič*. V posledních měsících se ČUKu daří (alespoň v „žánrově“ spřízněných komunitách) čiperně pronikat do zahraničního povědomí. Že to má svůj význam a docela zajímavé vedlejší účinky, už netřeba dodávat. A v České republice? Zatím hlavně dle známého úsloví - doma není nikdo prorokem. (ih)
KIKS představuje na samostatných stránkách i karikaturisty. V č. 2: Rene Bouschet - Francie, Milenko Kosanovič - Srbsko, Bartis Silviu - Rumunsko, Erdogan Basol - Turecko.

Malý slovník katalogů / „HS“ - jako Homo Sapiens (Surgut, Rusko)

O Surgutu jsme už v našem slovníku katalogů ztratili loni slušné a vážné slovo. Teď přidáme ještě pár vět nad novým ročníkem soutěže. Lacině podáno, šlo by začít tím, že sibiřská soutěž, aspoň co do katalogů, přidala o 100 %.. Nebo dokonce více: vždyť Karikaturtum - 3. International forum of Visual Humor (jak psáno anglicky a také rusky na futrálu) má tentokrát katalogy dva! Oranžový je s kresleným humorem jako minule. Přidružil se však k němu ještě jeden fialový, stejně kvalitní a barevný, jen o něco tenčí neb 82-stránkový - také výtvarně humorný. Avšak věnovaný humoru fotografickému (autory jsou až na 2 cizince jen Rusové).

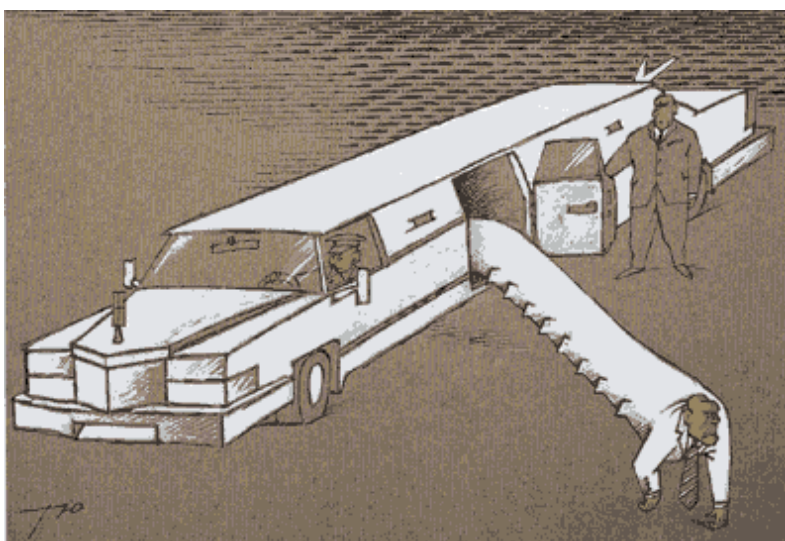

Fotograficky založení humoristé z řad abonentů GAGu se snad nebudou zlobit, když ho zde odbudu kratičce: je plný pěkných fotek, většinou „frantodostálovského“ resp. „dušanopálkovského“ typu, tedy „život tropí hlouposti a my na to máme čuch - vidíme humor všude“. A z dobré poloviny těží jen z kontrastu nápisů, soch a výloh s běžným „lidským“ provozem. Ale jsou zde řídce i snímky komponované... To neznamená, že bychom se někdy v e-GAGu z jejich vybrané kolekce nemohli potěšit.

Nyní však k jádru věci - tedy k dílu oranžovému. Do str. 19 jsou v něm běžné formalities včetně fotek a jmeného seznamu jury(stů) Diterem Burkampem (tak je psán) z Hannoveru v SRN. V úvodu se píše, že si hlavní otázku (téma) „Homo Sapiens?“ - důležitý je ten otazník! - položili umělci ze 40 zemí, konkrétně na ni v katalogu odpovídají na stránkách 20-113. Na str. 114 rusky a na str. 115 anglicky stojí jejich přesný seznam. Přesný počet všech „obesilačů“ nezjištěn, avšak v textu se píše mj. o

47 Íráncích (včetně 15 žen) a v seznamu vystavujících je uvedeno jen jméno jediné. Takže je pravděpodobně, že těch 64 „katalogových umělců“ z 25 zemí je jen špičkou ledovce! Surgutskij Chudožestvennyj Muzej viděl ale opravdu slušnou výstavu, neboť v samotném katalogu jsou autoři velice často (určitě aspoň polovina z nich!) zastoupeni hned dvěma díly (a to vedle sebe, což je milé). Jediná dvoustrana patří autorům s problematickým neb ruským slovem v obláčcích (s dole dotištěným přeloženým textem).

Téma je jistě určeno povedeně a bylo tedy jistě z čeho brát. Lidské osudy od dětí po starce, zachycované perem lehkým i smrtelně vážným, jsou dílem tzv. „k zamyšlení“ ale většinou k pobavení. Autoři a zřejmě ani porota či kurátor výstavy si zase tak moc s osudovým lidským konáním hlavu nelámali a raději si z něho dělají šoufky. Ne, že by preferovali nějaké blbinky, ale určitě dbali na to, aby šlo o výstavu zábavnou a k zasmání. Celý katalog však má určitou základní stavbu - zestručněně praveno od Slívova Pračlověka se člověk na cestě po stránkách stále více napřimuje, aby nakonec stejně ulehl a dospěl až ke Kovačikově Lebce. Obálka s oceněným Kosobukinem budiž příkladně výstižná: „Homo Sapiens?“ Svrchu mistr pracně vysekává do materiálu co nejvíc mozkových závitů, aby druhý zespuď vytvořil krásně holou pr... (zadnici). Katalog vzadu rezervuje pár volných stran pro kreslíře pro případ autogramiády během vernisáže - jako místo na vlastnoruční obrázky buď od kolegů či věnovaných návštěvníkům výstavy. Kdysi to bývalo v katalogích běžným zvykem...

Na závěr se vraťme k české stopě. Zanechali ji tu oceněný **Jiří Slíva** (poděkujme mu zde za katalog) i neoceněný **Jan Farkaš** a **Roman Kubec** (v seznamu je uveden jen Kubec - bez Romana; pod obrázkem sice s Romanem - zato jako Kubek). Slováci tu mají svá tři jména od K (krom Kovačika i Kotrhu s Konkovu - no jo, ale kde tedy zůstal Kotreba?)

Výsledky soutěže z roku 2006 už z GAGu znáte, tak jen pro osvěžení: vyhrál Jurij Kosobukin. *I. H.*

P. S.: V katalogu ze Surgutu je další verze psaní jména nejznámějšího běloruského cartoonisty. Namísto **Pushkaniou** (tak se to píše už léta po světě!?) a někdejší Hanouskovy verze **Puškaniov** se Rusové - a ti by to mohli, kurník, vědět - přepisu jeho podpisu z azbuky zmocnili takto: **Pushkaniev**. Což vypadá docela logicky...

Kresby: Jiří Slíva, Sergej Tjunin, Roman Kubec

KomiksNews #12

Nakladatelství Egmont přináší nové album dobrodružných humoresek malého statečného Gala s názvem **Asterix – Růže a meč** (La rose et le glaive). Odbojní obyvatelé galské vesnice, která jako jediná dosud statečně odolává přesile Římanů, si stále více stěžují na Trubadixe. Zejména mezi ženskou částí obyvatelstva vládne nespokojenost s jeho výchovou mládeže, a tak do vesnice přichází nová bardka a s ní čerstvý vítr emancipace. Jelikož pozadu v nových trendech nezůstanou ani Římané, je o zábavu postaráno. I devětadvacátý Asterix je pochopitelně dílem scénáristy René Goscinného a kreslíře Alberta Uderza, o český překlad se zasloužil Michal Lázňovský. Sešit má jako obvykle formát A4 a čítá 46 barevných stran. Egmont navíc vyhlásil, že plánuje vydávat alba **Oumpah-pah**, čili další sérii tvůrčí dvojice Goscinný-Uderzo z let 1961 až 1967. První album Oumpah-Pah le Peau-Rouge (Oumpah-pah rudokožec) by se mělo objevit ve druhé polovině tohoto roku.

Světlo světa by měla letos spatřit také první česká kniha o historii světového komiksu. Text Milana Krumla **Comics: Stručné dějiny** vydá Comics Centrum a jediným důvodem, proč se tak již nestalo, je obálka. Tu by měl totiž vytvořit jeden z nejrespektovanějších komiksových tvůrců současnosti, britský kreslíř a scénárista Bryan Talbot.

Řada populárně naučných komiksů nakladatelství **Portál** podle všeho končí. Z nabídky Icon Books, kde tyto knížky vznikly, už prý Portál vydal prakticky vše, co považoval za atraktivní nebo co vhodně korespondovalo se zaměřením nakladatelství. Od roku 2001 vyšly v edici Seznamte se tituly jako

třeba Einstein, Freud, Kafka, Filozofie, Evoluční psychologie, Etika, Genetika, Kulturní antropologie a bezpočet dalších. Letošní rok už bude patřit jen dotiskům, konkrétně dílům Jung a Sociologie.

Vhrsti

Výsledky / Polsko; Makedonie (a Belgie - na konci GAGu)

Mezinárodní výstava SATYRYKON - Legnica 2007 (Polsko)

Do soutěže přišlo 2690 prací 779 autorů z 53 států. Jury v sestavě: Andrzej Dudziński (předseda), Bernard Bouton (Francie), Marek W. Chmurzyński (Polsko) Oleg Dergačov (Kanada), Gerhard Gepp (Rakousko), Jerzy Kołacz (Polsko), **Břetislav Kovařík** (Česko) rozhodla udělit ceny takto:

Grand Prix SATYRYKONU 2007 (a 5.500 PLN): **Adam Korpak (Finsko)**

Kategorie I.: *Humor i satyra społeczna*

1. cena, zlatá medaile (a 5.000 PLN) Peter Molnar (Maďarsko);
2. cena, stříbrná medaile (a 4.500 PLN) Mohammad Amin Ahgaei (Írán);
3. cena, bronzová medaile (a 4.000 PLN) Hideki Tokudo (Japonsko);

Dvě rovnocenná uznání (po 3.500 PLN):

Sławomir Luczyński (Polsko) a Halina Kuźniecka (Polsko)

Kategorie II: *Kot (kočka)*

1. cena, zlatá medaile (a 5.000 PLN) Borislav Stankovič (Srbsko);
2. cena, stříbrná medaile (a 4.500 PLN) Alessander Gatto (Itálie);
3. cena, bronzová medaile (a 4.000 PLN) Jerzy Głuszek (Polsko);

Dvě rovnocenná uznání (po 3.500 PLN):

Małgorzata Lazarek (Polsko) a Bartołomej Tros (Polsko)

Pozn.: Reportáž z práce poroty Satyrykonu najdete **na str. 9**.

Strumica bez české účasti

Už VIII. **Strumica Festival of Caricature and Aphorism** v Makedonii hlásí účast: do soutěže došlo **130 děl 67 autorů z 21 zemí** (Austrálie, Brazílie, Bulharsko, Británie, Bosna + Hercegovina, Černá Hora, Čína, Chorvatsko, Irsko, Izrael, Kypr, Makedonie, Německo, Polsko, Rumunsko, Slovinsko, Srbsko, Španělsko, Turecko, Ukrajina, Uzbekistan). Festival se tak řadí k těm menším. Jury v sestavě: předseda Nikola Angelkoski - prezident FECO Macedonia - a členové: Taťána Čankovska - ředitelka Centra Humoru i Satyry v Gabrovu; Jordan Poplliev - nejznámější makedonský cartoonista; Kostadin Ustapetrov - jeho kolega a Georgi Kalajdzev - místní novinář a spisovatel - rozhodla o cenách takto:

Kategorie karikatury:

1. cena - **Kurtu Valeriu** (Německo)
2. Nagroda - **Valentin Georgiev** (Bulharsko)
3. Nagroda - **Miroslaw Hajnos** (Polsko)

Cena OO "Strumica Carnival"- **Nataša Kostovska** (Makedonie)

Cena mediálního partnera, deníku "Vremje"- **Husein Cakmak** (Kypr)

Zvláštní ceny: **Stojan Dečev** (Bulharsko) a **Damir Novak** (Chorvatsko)

Byly uděleny i ceny v kategorii aforismů (31 autorů z 6 států), které si odnesli Makedonci.

Propozice / Rusko, Ukrajina, Kypr

International Cartoon Contest Deníku „Novije Izvestie“ Rusko

Téma: “We don’t see the world in black and white.” (Nevidíme svět černobíle)

Tento slogan je trvalým mottem těchto novin. Akceptují se originály a vysoce kvalitní kopie, všechny techniky včetně digital art. Přijímají se i publikované práce, dříve vystavené a v soutěžích oceněné práce; porota však bude preferovat práce nové. Nepřijímají se práce poslané e-mailem. Počet: neuveden.

Formát: max. A3 (297x420 mm).

Uzávěrka: 1. 9. 2007

Adresa:

“Novye Izvestiya”, 33 Elektrozavodskaya st., Moscow, 107076, Russia

Ceny:

Grand Prize – 3000 US Dollars

3x Cena – 500 US Dollars každá

10x Čestné uznání.

Prizes are subject to tax withholding in

accordance with RF laws.

Vracení: nebude.

Katalog: stovka nejlepších prací z výběru.

Výstava: v sídle "Novye Izvestiya" a v Ústředním domě umělců v Moskvě v listopadu 2007.

Předseda poroty: Michail Zlatkovsky, president of Russian Cartoon. Union, polit. comment. - artist N. I.

Info: <http://www.newizv.ru>

VII. International Cartoon Competition "CARLUKA - 2007" - Poltava, Ukrajina

Téma:

I - **Gogolův svět** v cartoons (Gogol byl spisovatel - neplést s Googlem!)
/Gogol's World in the cartoons - characters, ethnics, mystics, black humor etc./

II - **Volné** / 2. Free theme/

Každý může poslat „original cartoons created in different textures“. Řádně vzadu popsané + přihláška (je na webu)

Formát:: 297x420 (A3) nebo 210x297 (A4).

Deadline: 28. 3. 2007

Ceny:

Sekce "Gogol's world"

1. cena "Golden Nose" = \$ 500 USD

Sekce "Free theme"

1. cena = \$ 300 USD

2. cena = \$ 200 USD

3. cena = \$ 100 USD

Adresa:

"ASTREYA-REKLAMA"

Chapaeva st; 30;

Poltava, 36039,

Ukraine

With the mark "Cartoon Competition"

Tel.: +38(0532) 56-11-34, 50-90-77, 50-94-07

e-mail: reklama@privat-online.net

<http://www.carluka.com>

Záhadná česko-ruská soutěž z Kypru letos opět na scéně!

Z Iráku, nikoliv z Uhříněvsi, kde forma sídlí, získali jsme propozice mezinárodní soutěže

The 2nd Prestigio International Cartoon Contest - "Funny Hi-Tech in Art"

Jak je z propozic patrné, loni byly uděleny ceny autorům z někdejšího SSSR (letos jsou někteří z nich v tzv. profesionální porotě rozhodující o 1. až 3. místě v soutěži).

Téma: „Funny Hi-Tech in Art“ (**Veselá Hi-Tech v umění**). The entries have to be related to computer technologies and/or products and their application in everyday life.

Pořadatel: Prestigio Technologies (Cyprus) Ltd., and Prestigio Europe spol. s.r.o., (Czech Republic).

Website: <http://www.prestigio.com>.

Ceny:

Grand prix: PMR-701 30GB + US\$600

Prestigio prize: PMP-501 30 GB + US\$400

1st Place: Data Safe II 40GB + US\$200

2nd Place: Leather Data Flash 1GB + US\$200

3rd Place: Leather Data Flash 1GB + US\$100

All winners shall also receive a special figurine symbolizing the contest. Every participant whose entry will be selected for inclusion into the Cartoon Catalogue, will receive a certificate of participation. All prizes and awards will be presented to the winners only upon presentation of the identity documents and provided they have met entry requirements, including duly signed Copyright Release.

Grand-Prix se uděluje autorovi, který pro svou práci získá největší počet hlasů na website <http://art.prestigio.com> do 29. 3. 2007.

Zvláštní Prestigio Prize získá autor, jehož práce získá největší počet hlasů od Prestigio Jury. Je složená ze zástupců dvacítky divizí společnosti působících na Kypru, v Czech Republic, Rusku, na Ukrajině, Bělorusku a v Holandsku.

I. II. a III. cenu pro vítěze určí hlasování Professional Jury.

Hlasování na síti

Any visitor of the website <http://art.prestigio.com> will be able to vote one time per day for one entry.

Every voter will be required to leave a comment at the website in English related to the entry. The

Contest organizers reserve the right to remove the comments containing obscenities, insults, remarks of racist nature, advertising, calls for violence. Such comments will be removed without notice and explanations. The vote submitted for the entry with such a comment will be automatically subtracted from the entry's voting score.

Prestigio Jury Voting Rules

The Prestigio Jury consists of Prestigio employees based in various offices and regions. The Jury is headed by Viktoria Kletskova, Prestigio Internet marketing coordinator. The Jury also includes corporate designers, marketing and brand managers. The Jury shall take into account the

theme of submitted entries, sense of humour, and relation to the Prestigio brand.

Professional Jury Voting Rules

The Professional Jury includes:

Mikhail Zlatkovskiy - cartoonist

Igor Varchenko – cartoonist

Termíny:

Soutěž trvá od 19. 2. do 1. 4. 2007

Deadline: 24. 3. 2007

Hlasování na webu: 25. – 29. 3. 2007

Vyhlášení výsledků: 1. 4. 2007

Adresa pro zaslání Digital Artwork (e-práce):

Digital artworks can be submitted either via the website <http://art.prestigio.com> (Authors' Entry) or by sending it to the following email address: art@prestigio.com

Adresa pro zaslání Print Artwork (tisky):

Any author can submit the artwork by regular mail to one of the following Contest Entry Centres:

Prestigio Europe, spol. s r.o.

Tichonická 29

104 00 Praha 22 - Uhřetěves

Czech Republic

Pro: Ms. Simona Blumentritova

Sergey Kulmeshkenov - vítěz Prestigio Cartoon Contest 2006 (Grand prix)

Yuriy Ochkovskiy - vítěz Prestigio Cartoon Contest 2006 (First place)

Tištěná verze: Jury bude akceptovat jen originální grafickou produkci odpovídající definici cartoon. Formát tištěné verze: A3 na papíru (420 x 297 mm). Autor musí dílo signovat. [Copyright Release](#) which are available for download at the Contest website <http://art.prestigio.com>. The artworks which are not accompanied by the signed [Copyright Release](#) will not be accepted. All artworks must arrive at Contest Entry Centres no later than 26 March, 2007. The Organizers cannot be hold liable for any damage or loss of entries incurred during the delivery. The submitted artworks will not be returned to authors.

E-verze: When submitting the entry via email, the authors must attach a scanned copy of the signed [Copyright Release](#) which is available for download at the Contest website <http://art.prestigio.com>. The artworks which are not accompanied by the signed [Copyright Release](#) will not be accepted. The

artworks must be presented in one of the following **formats: jpg/gif/tif with resolution of no less than 300dpi and having the size of no more than 2MB.**

Do soutěže se nepřijímají „materials of erotic and/or pornographic nature; artworks executed (or published) with infringement of third party copyrights, or of other current legislation“.

The Contestants who have been exposed of plagiarism or use of other person's ideas, shall be permanently disqualified and shall not be allowed to further participate in the Contest.

Všechny soutěžní věci se řeší dle legislativy České republiky.

Authors reserve all personal non-property rights in relation to the materials submitted to the Contest, including copyright.

INFO: art@prestigio.com

Soutěže / Kdo se honí... aneb mnoho zajců...

Poslední dva týdny se v redakci nečekaně rozezvonily telefony a zablikaly e-maily. Co to? Najednou byla shánka po Gagu číslo 45. Co tak najednou? Že by si abonenti kompletovali ročník a zjistili, že zrovna to číslo bylo „poruchové“. Po detailnějším zkoumání se ukázalo, že příčina je jiná - šlo o číslo s propozicemi Zlatého sudoku v Prešově! A při pohledu na kalendář bylo jasné, co se děje - blížila se uzávěrka 19. února!!! Kde kdo se hotovil na poslední chvíli sušit své ještě mokré soutěžní práce, balit je do vyztužených obálek a hnát se s nimi na poslední chvíli na poštu. Marné je vyhlášovat v GAGu téma a adresu dva tři měsíce předem... Stejně (s výjimkou našich německých kolegů, kteří jsou asi nějak načichlí tamní chvályhodnou pořádností) kdekdo posílá práce na poslední chvíli. S rizikem, že to dojde třeba jediný den po zasedání poroty. Nám, co jsme už v jury *Golden Kegu* působili, vstávaly hrůzou vlasy, když jsme viděli tučet obálek, které donesla prešovská poštačka ve chvíli, kdy už jsme měli práce na stolech a posuzovali je v prvním kole! Tak velké a pracné kompozice, a mohly přijít nazmar (včetně dost drahého poštovního!) Pro smilování boží! Nepokoušejte osud - a netýká se to jen pivního klání...

Platba do 31. 1. následujícího roku + případná první (a zároveň poslední) upomínka – bez penalizace
Platba v období od 1. 2. do 31. 3. následujícího roku – penalizace 500 Kč
Platba neuhrazená do 31. 3. je důvodem k automatickému ukončení členství.

Penalizace bude automatická, lze však od ní ustoupit ve zvláště odůvodněných a výborem uznaných případech.

Za upomínku lze považovat i zveřejnění dlužníků v E-Gagu. Dopisy budou posílány pouze „neemailovým“ členům.

Na poslední chvíli / Výsledky - Sýrie 2007 „Pen“:

Dohromady 148 autorů ze 42 zemí poslalo 672 obrázků do mezinárodní soutěže V Syrii 2007 na téma pero „PEN“. Mezi nimi Čech František Kratochvíl a Slovák Bobo Pernecký a také pět Poláků. Po Íránu a Indii byli nejpočetněji zastoupeni Rusové a Rumuni, pět bylo domácích Syřanů... Tříčlenná porota v sestavě Abdula Abo Rashed z Palestiny, Mohammad Kanaysi z Tunisu a domácí „MOTOR“ všeho, ředitel webu Syria Cartoons Red Khalil, rozhodla o cenách. Dle výsledkové listiny to vyhlíží trochu jako

„muslimské mistrovství plus hosté“ - tolik cen pro „válečné“ irácké, palestinské a afgánské kreslíře se jen tak hned ve světových soutěžích nevidí... Dle vzhledu vítězných prací je zřejmé, že ne čirý humor, ale politická údernost byla hlavním kritériem.

1. cena: Farhad Bahrami Reykani / Iran

2. cena: Naji Benaji / Morocco

3. cena: Tommy Thomdean / Indonesia

Zvláštní ceny získali:

Mowafq Farzat / Kuvajt; AliAlsaedi / Irák;

Tome Sekulovski / Makedonie;

Yaver Esedov / Azerbajdžan;

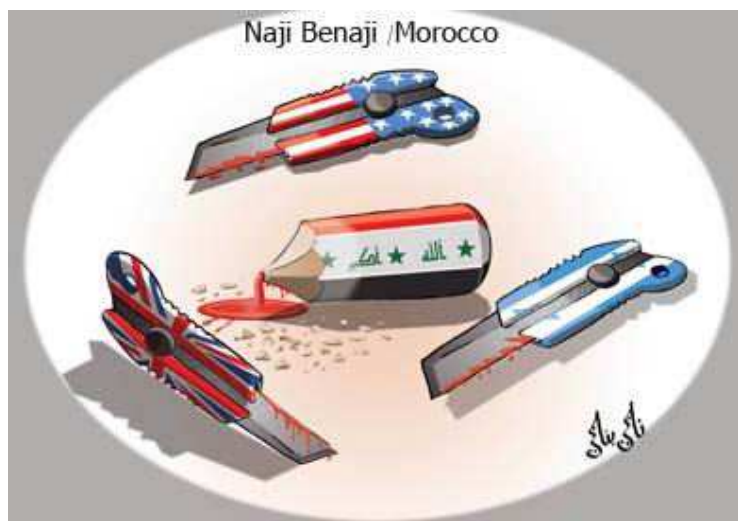
Mohammad Saleh Reza Hosseini / Irák;

S. Jaiganesh / Indonéze; Jordan Pop-Iliev / Makedonie; Rabia Al Aridi / Syrie; Nam Myung-Lae / Korea;

Marcio Leite da Silva - Brazílie; Yuriy Kosobukin / Ukrajina; Khaliq Alizada / Afganistan;

Khaldoon Gharaibeh - Jordánsko; Hani Abbas / Palestina; Gabriel Rusu / Rumunsko.

Na obr.: II. cena: **Naji Benaji / Maroko**

Gatto vyhrál v Knokke!

Letos to bude mít Polák Pawel Kuczyński těžké - už na začátku sezóny se Ital (*libující si v červených kalhotách*) **Alessandro Gatto** pustil do bitvy o vavříny nejlepšího světového (soutěžícího) cartoonisty roku 2007 s plným nasazením! Vedle 2. ceny na Satyrykonu nyní vyhrál 46. ročník proslulého festivalu International **Knokke-Heist** v Belgii. 2. cena: **Ari Plikat** (Německo), 3. cena **Jurij Kosobukin** (Ukrajina). Cenu od Davidsfonds získal domácí karikaturista Dieter Bevers, a Cenu publika (uděluje se nejúspěšnějšímu autorovi za počet hlasů od návštěvníků posoutěžní výstavy - tedy za vtip z minulého ročníku) přebere

jako vždy Belgičan - Stefaan Provijn. (*Výsledek přebíráme z portálu M. Hajnose - Polsko*)

Upozornění: S tímto e-GAGem č. 8 je rozeslán přetisk 2. stránky 2. čísla měsíčníku KIKS - Karikatura i Krátký Strip (Srbsko) s materiálem o ČUK. Je ve zvláštním souboru ve formátu JPEG.

GAG č. 9: V příštím čísle přineseme mj. i propozice dalších dvou soutěží: už podruhé vyhlášenou **Swiss Award 2007** a 4. ročník **indické soutěže - tentokrát na téma Urbanizace a život. Obě mají stejnou uzávěrku - konec dubna!**

A takhle ČUK a FpF 2007 vidí Syriacartoon... (zmenšeno)

